

Dan Carl Kristensen, Horsens, døde i januar i år, 82 år. Han fortalte sidste sommer til Horsens Folkeblad, at det at brodere kom til at betyde rigtig meget for ham. - Jeg fandt en vis fred i at sidde med det. Jeg havde mange negative tanker, og de blev vendt til at være mere lyse. Det gav mig selvtillid (at kunne brodere, red.), og jeg følte faktisk, at jeg var noget. At jeg kunne lave noget, som kunne glæde andre.

AF FOT. MORTEN PAVS

Tidligere langtidsfange

Dan C. Kristensens broderier bliver i Quebec-regionen

af Martino Renzi-Lomholt

martin@regnskab.dk

Selv om foretret for længe havde gjort sin entre i Danmark, dalede sneen ned i store mængder i det østlige Canada 28. marts 2024, da udstillingen "Frihedens broderier" blev åbnet. Alligevel havde en stor gruppe mennesker fundet vej frem til museet, for det er ikke en vilken som helst kunstner, der udstiller, men en langtidsfange fra Danmark.

Folk var dels kommet for at se på værkerne, men mange var også blevet tiltrukket af den specielle historie bag udstillingen.

Det er historien om en mand, hvis liv begynder meget skidt med fattigdom og sengelid, men ændrede sig gennem broderiet og endte rigtig godt. Fortalte Marie-Renée Otis, fransk-canadisk broderikunstner og en af udstillingens bagmænd.

En hård start

Broderiudstillingen er på plads i museets smukkeste rum.

www.100000.dk

lebe-gane-spalte, som skæmmede hans ansigt og gjorde, at han talte mærkeligt.

Han voksede op i et hjem med meget få ressourcer og blev slået af sin far, der ikke var tilfreds med sin hæsligrappe søn. Som otte-årig blev han anbragt på et børnehjem og vendte aldrig hjem til sine forældre igen.

Gennem sin ungdom tog han ind og ud af fængslerne, og i 1956 fik han en forvaringsdom og forblev i fængslet indtil 1983, da han blev benådet på grund af syg-

strålende broderier i en lang række af vinduer med panoramautsigt ud over Saint Lawrence-Øden i Canada. Det er museets fremmeste udstillingsplads.

Den canadiske forbindelse

LÉTO mødte Dan C. Kristensen Marie-Renée Otis. Ved åbningen af hendes udstilling "Et sommerfuglekors - kunsten at brodere" på Horsens Museum, viste museet samtidig et af Dan C. Kristensens værker.

De to førte en kort samtale

Foretret lader vente på sig, for ved Marie-Renée Otis hjem, i den lille by Bécancour ved St. Lawrence-floden.

www.100000.dk

gere organiet i Fængselskirken på Horsens Statsfængsel, oversætter brevene mellem de to kunstnere. Hun kender den tidligere fange fra hans tid i fængslet, da han sang i hendes fangekor.

Dan C. Kristensen begynder at spore op af sin person for at sende sine broderier til Canada, og snart er næsten alle hans værker hos Marie-Renée Otis.

Hun tager kontakt til Musée de Charlevoix og får udstillingen sat i værk. Det står hurtigt klart, at Dan C. Kristensen selv er for sig til at

se baggrund som tidligere langtidsfange. Marie-Renée Otis fortæller:

Broderier blev hans måde at komme gennem de mange år i fængsel. Det blev hans holdpunkt og hans måde at få ro i sjelen.

Længslen efter frihed afspejles tydeligt i broderierne. Motiverne er tit landskaber med små huse, træer og fugle.

Oftest er det også af steder, han godt kunne lide. F.eks. går hans barndoms landsby Hassard ved kirken og huse hans mormors stue.

Bærdommens egen har været inspiration for mange af Dori C. Kristensens motiver.

udstiller i Canada

Gennem brevvekslingen med Marie-Renée Otis fik han mod og inspiration til at bruge forskellige teknikker og materialer, og på den måde voksede hans interesse for broderi, samtidig med at der skete der en enorm udvikling fra hans første værker i fængslet til de sidste værker få måneder før hans død.

Institutioner fik hver et værk

Marie-Renée Otis fortæller om hans forhold til broderiet:

« Hr. Kristensen fandt en mening med livet ved at brodere og ved at kunne glæde andre mennesker med sine broderier. Derfor var det hans største drøm at udstille sine værker og at donere dem til glæde for andre.

For at følge hans ønske om at donere værkerne har Marie-Renée Otis taget kontakt til lokalområdets plejehjem og børneinstitutioner, der hver kom til tilbuddet af udstillingen for at få overrakt et værk.

Mange valgte et værk, der passer specielt godt til deres institution - Leks, valgte plejehjemmet fra den lille ø Iles

De to udstillings fra Danmark blev taget godt imod i den canadiske by, La Malbaie. Fra venstre er det Martino Rossi-Lomholt, der tog bussen sammen med sin mor, Ingeborg Lomholt. Derefter ses museumsdirektør Arnie Breton og Marie-Renée Otis. Foto: Ulf Rasmussen